

Если попит і подача є рівні, то ринкові ціни рівнають ся вартости товару, згідно зі кількістю праці, якої потрібно до їх продукції.

Если візьмемо під увагу ринкові ціни за довший час, то побачимо, що пересічна ціна рівнає ся вартости даного товару.

Коли візьмемо під увагу довший протяг часу, в яким всі гатунки товарів є продавані по їх ціні, то ніяк не можна твердити, що постійний і щоденний зиск різних підприємств має жерело в ціні товарів, або в продажі їх за ціну понад їх вартість.

ПИТАНЯ:

Длячого фахова робоча сила продає ся по висшій ціні, чим нефахова робоча сила? Чи той факт, що потрібно більше праці, щоби випродуковати фахового робітника, т. є. що підчас науки фаху робітник мусить мати поживу, одіне і мешкане, чи се має щобудь до діла з вартостию їх робочої сили?

Досвідчені майнери (гірники) говорять, що нині потрібно менше праці на добуте золота, чим треба було давнійше. А чи зауважив ти, що золото (або гроші) є вимінюване нині за менше товарів, чим десять літ тому назад?

Думаємо, що аби випродуковати нині бушель пшениці, потрібно до сего майже стільки робочої сили, що й в 1900 році; если так, то вартість пшениці повинна була остатись та сама, що була в 1900 році, а одначе чи так воно є нині?

Длячого 100 бушлів пшениці продає ся (вимінює ся) нині за більше золота, чим в 1900 році?

Если вартість обох товарів остала би ся та сама і если би один монополь не контролював ані пшениці, ані золота, то сї два товари були би вимінювані в тім самім відношеню що й давнійше. Се значить, що ту саму кількість золота можна би вимінити за ту саму кількість пшениці.